

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

9. Idcirco bellum esse grauissimam pœnam, quia plurimos imparatos
subita morte tollit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

cum hominibus & iumentis deleantur. Quamobrem, cum gra-
uissimè olim Deus populo suo voluit minitari, hostes illi est mi-
natus. *Et nunc ostendam vobis. quid ego faciam vinea mea: auferam* Isa. 5. 2.
sepem eius, & erit in direptionem: diruam maceriam eius, & erit in
conculcationem, &c. Propterea captiuus ductus est populus meus, quia
non habuit scientiam, & nobiles eius interierunt fame, & multitudo eius
fati exaruit. Propterea dilatavit infernus animam suam, & aperuit os
suum absq; ullo termino; & descendent fortes eius, & populus eius, &
sublimes gloriosiq; eius ad eum, &c. Et eleuabit signum in nationibus
procul, & sibilabit ad eum de finibus terra: & ecce festinus velociter
venies. Non est deficiens, neq; laborans in eo, non dormitabit, nequo
dormiet, neq; soluetur cingulum renam eius, nec rumpetur corrigia
calceamenti eius. Sagitta eius acuta, & omnes arcus eius extenti. Vin-
gula equorum eius, ut flix, & rota eius quasi impetus tempestatis.

Hostes itaque & sauiiores sunt peste; & plures saepe, immò
nonnumquam vna hora (dum vrbibus captis omnes dant inter-
necioni, aut in proelio totos interimunt exercitus) imparatos
mactant, & ad Tartara mittunt. Quàm multi enim milites vno
vulnere sagittæ, hastæ, plumbeæ glandis intereunt? quàm multi
ruina murorū, aut pyrij pulueris inflammatione, vel opprimun-
tur, vel in sublime feruntur, & se antè mortuos esse, quàm mori,
experiuntur? Quòd si ergo S. Hieronymus obseruauit, *etiam* S. Hieronymus
lib. 11. in Isa.
sanctos viros morte terreri, propter incertum iudicij, & ignorationem
sententia Dei, quam sedem habituri sint; quantò magis metuenda
erit mors, & mors subita, quæ pœnitentiæ tempus incidit, ijs, qui
non sanctè viuunt, qui pleni furtis, rapinis, ebrietatibus, cædibus
injustis, adulterijs & fornicatione, nihil minùs quàm de salute
sua possunt cogitare? Id, ob quod maximè pestilentia formida-
tur, est, quòd tam citò hominem expediat; & frequenter corre-
ptos à mente abalienet, vt non possint ampliùs rebus suis consu-
lere, peccata confiteri, & sacri viatici participes esse. Et tamen
rarissimè tam atra pestis aërem tenet, vt homines eodem mo-
mento è medio tollat, quo aggressa est. Tantò igitur, etiam
hoc nomine, perniciosus est bellum peste, quia plerumque minus
spatij ad pœnitentiam agendam hominibus concedit. Nihil
enim frequentius est armis bellicis, quàm vt simul tangant, &

IX.

occidant. Quare etiam hac ipsa de causa minus malum est peste, quàm hoste plecti. Enimuerò longa experientia docuit, homines, tempore pestis, longè, quàm in bellis, fieri meliores; dum, in communi omnium periculo, quisque sibi cauet, seque ad moriendum accingit, lue grassante; at in militia, ipsa viuendi licentia homines mortis immemores reddit; quos tamen maximè de vita non securos, & de morte sollicitos esse deceret. *Mori planè timeat, ait S. Cyprianus, sed qui ex aqua & spiritu non renatus gehenna ignibus mancipatur: mori timeat, qui non Christi cruce & passione censetur: mori timeat, qui ad secundam mortem de hac morte transibit: mori timeat, quem de saculo recedentem perennibus pœnis aeterna flamma torquebit: mori timeat, cui hoc mora longiore conferatur, ut cruciatus eius & gemitus interim differatur. Mortalitas ista ut Iudais & gentibus, & Christi hostibus pestis est, ita Dei seruis salutaris excessus est. Quin & verè pœnitentes, quia agnoscunt, se se libenter, tamquam victimam, morti offerunt. Qua de causa etiam Dauid non elegit bellum, è quo euadere, potuisset; non famem, quam quiuisset euitare; sed pestem, cui ipse obnoxius esset. Quin tum, quando vidit Angelum cadentē populū, dixit ad Dominum. Ego sum, qui peccaui, ego iniquè egi: isti, qui oues sunt, quid fecerunt? Vertatur, obsecro manus tua contra me, & contra domum patris mei. Hic est finis plagarum Domini, pœnitentia nostra; ut reges ipsi Principesque luant, quod peccauerunt; non ut populū dumtaxat, pro se sinant vel in bello mactari, vel in pace famere, vel in peste mori; vel soli soluant, quod debent; vel simul diluant, si simul peccauerunt.*

S. Cyprian.
de mortalitat.
serm. 4.

2. Reg. 24. 17.

C A P V T XII.

Quid? & quàm magnum? & quàm multiplex sit malum morbus?

I.

Malta sunt, quæ vitam humanam miseram faciunt, inndationes, incendia, depradationes, sterilitates, persecutiones, & mille clades; sed nihil ita propè sentimus, ut ea, quæ corpus affligunt, qualia sunt fames, vulnera, membrorum truncationes, & morborum cruciatus.

Nam,